

tana. Més endavant viatjaren, músics i instruments, encabits a la plataforma de la camioneta d'en Llonch. Si es tractava d'anar més lluny, agafaven la SARFA, o bé el tren, com ara per traslladar-se a Barcelona. I com els altres companys, en Xiquet s'havia d'ajudar a guanyar-se la vida amb una altra ocupació, la seva era l'ofici de fuster.

Mentrestant, anava ampliant els seus estudis de fiscorn amb el pare Juanals i de violí amb en Poch, ambdós de La Principal de la Bisbal. També tingué de professor de violí l'Eduard Toldrà de Barcelona i de trombó de vares en Morell de l'orquestra Ramon Evaristo, de gran renom en aquell temps. Fou en aquesta orquestra que en Xiquet va haver de suplir el mestre Morell, que va caure malalt, durant un temps. D'altra banda, durant aquest període, també féu 'bolos' en altres agrupacions musicals, com Els Verds de Mataró, la Selecció de Granollers i altres. Actuant amb la Caravana a la festa Major de Sant Pere Pescador, es trobaren bloquejats per una forta nevada i hagueren d'allargar el lloguer tota una setmana.

Després d'haver passat una temporada fora, en Xiquet retornà a la cobla de l'Escala, en la qual romangué fins a l'any 1952, junt amb els companys, excel·lents companys, amb qui en el present Aplec comparteix la dedicatòria que els ofereix la seva vila.

La Principal de l'Escala, temporada 1944/45

Dalt, d'esquerra a dreta: Anglada (Trepeli), Ramon Tassis, Cinto Hereu, Pere Ferrer

Al mig: Joaquim Vallespi, Jaume Vilà, Miquel Mayoral

A baix: Francesc Sala Sastre (Xiquet) Joan Lassús, Josep M. Vilà i Salvi Pomareda de Llança